

102

...เฮือก...!!

ฉันกระดุ้งตัวลุกขึ้นราวกับติดสปริง อิมแฮชูเหวอ...ตึกตัก...โซออนฮา เป็นคนบอกเองว่าเธอไปอยู่ที่ญี่ปุ่น คิดอยู่แล้วเหียว... คำพูดของหมอนั้น เชื่อถืออะไรไม่ได้เลย...-_-...-_-...

ถึงอย่างนั้นก็เถอะ ถึงเป็นแบบนี้...วินาทีนี้ฉันอยากเชื่อในคำพูด ของนาย ตอนนี่...ฉันอยากเชื่อว่าข้อความที่ได้รับนั้นส่งมาจาก... อีนจินโฮ ไม่ค่อยชอบฉันอยู่ด้วย คงกูเรื่องขึ้นมาล้อเล่นละสิ -_- ไซ้แล้ว...นั่นแหละ... ต้องเป็นแบบนี้แน่ๆ เลย ฮีๆ -_-...-_-...แต่ขาของฉันเนี่ยติ กลับวิ่งออกไป โดยไม่รู้ตัว -_-

ก่อนอื่นต้องเข้าไปในเมือง!! เพื่อตามหาดีพันจีก่อนที่จะเจอกับ ผู้หญิงคนนั้น...อิมแฮชู ฉันจะเหนื่อยวังและยับยั้งดีพันจีไว้ให้ได้ -_- คอยดู (คาดการณ์ไว้ล่วงหน้าเสร็จสรรพ -_-^)(ลื้มชูนูน -_-^)(ลื้มว่าตัวเองยัง สวมชุดพละของโรงเรียนอาชีวะอยู่ -_-^)

ในเมือง

"พันจี!!! พันจี!!! TTATT!!!!!!"

5

หรือว่า...จะไปที่ร้านโกจ้งตอนกลางวันแสดๆ TT TT ไม่หรรคมั่ง
คงอยู่ที่ไหนสักแห่ง...ต้องเบิ่งตามองหาให้โตกว่านี้...O_O...O_O...

"พันจี...TTATT...นายอยู่ที่ไหน...ฮือๆ..."

ฉันเริ่มหาจากใจกลางเมืองก่อนจนมาถึงทุกมุมตึก ทุกตรอกซอกซอย
วิ่งตามหาจนทั่วขนาดนี้แล้วก็ยังไม่เจอแม้กระทั่งร่องรอยของนาย
เครื่องประดับ TT TT

นี่...นายหายไปไหน ฉัน...หัวใจของฉันมันเต้นแรงจนน่ากลัว แทบ
จะเป็นบ้าตายอยู่แล้ว T_T ฉันไม่อยากทำให้เราสองคนมีเรื่องหมางใจกัน
อีก เพราะฉะนั้น...

"อ้าว...ยัยจมูกบาน เธอกำลังจะไปไหน"

แสดๆ...O_O...O_O...ใครคนหนึ่งคิดว่าหัวใจของฉันไว้ก่อนจะเดิน
ผ่านหน้าร้านเกมและจับหมุนให้หันมาทางตัวเอง...

"อืากกก!!!"

ตอนนั้นเองสายตาแหลมคมยาวไกลของฉัน... คนนั้นที่ว่า...สวมชุด
โรงเรียนอาชีวะ -- รูปร่างหน้าตาของคนคนนั้น... -- ทุกคนก็ว่าจะเดาออก
...--

"นี่...สั่งให้ฉันรอ!!! TTATT!!! แล้วทำไมนายไม่มา!!!"

"อย่าเสียงดังได้มัยแล้ว หูจะแตก... ยัยจมูกบานเฮีย"

"จมูกบานอะไร...สาวน้อยจมูกบานต่างหาก -- ถ้าจะเรียกก็เรียก
ให้มันถูกละเลย...TTATT"

"เธอมาทำอะไรที่นี่~"

ลีพันจี...เปลี่ยนเรื่องพูดแบบเนียนนักนะ --

"-- ฉัน...ฉันก็แค่...คิดถึงนาย..."

ใครจะกล้าบอกตามตรงว่าแอบอ่านข้อความในมือถือ...-.,-.-.,-...
ลีพันจียิ้ม อืม...แสดงว่าอารมณ์ดี

"พันจี...คือว่าฉัน..."

"อ้อ...มีอะไร..."

"...-_-...คือฉันมีเรื่องอะไรบางอย่าง..."

ไม่ว่าจะยังไงฉันก็ไม่กล้าถามเรื่องของอิมแซชู ตอนนี้อยู่ในห้องนอน
ฉันมีเพียงสติปัญญาคนเดียวเท่านั้น...เครื่องประดับล้ำค่าห้อยติดยังระยง
อยู่เต็มไปหมด -- เพราะอะไรนะ...

"นี่...ยืมหน่อยสิ"

"=_=^...ฮือ"

อา...เพิ่งรู้ตัว ความจริงที่น่าอับอาย ฉันตระเวนเดินไปในมานานี่
จนทั่วทั้งๆ ที่ยังสวมชุดพละของโรงเรียนอาชีวะอยู่เหอเหอ...TTATT

"ดูท่าหลังคาบ้านเธอคงจะถล่ม"

"TTATT ท่าไมหลังคาบ้านฉันต้องถล่มลงมาด้วย"

"ก็นั่นละสิ~~ เพราะเรื่องน่าขายหน้าวงศ์ตระกูลจนอยากแหวก
แผ่นดินหนี~~"

"ไม่!!!!!! TTATT"

"อื้อ...มีนสาวอน อยากตายนักหรือไง =_="

"นายจะว่าอะไรฉันอีก -.-"

"หูฉันจะแตกอยู่แล้ว...แสบแก้วหูซะมด!!!"

"แก้วหู?"

"ฮือ...ที่ไม่ใช่จมูกนะ..."

"=_= ท่า...ท่าไม่ล่ะ"

"ก็เธอเอาแต่ตะโกนเสียงดังได้ทุกวันแบบนี้"

"-_-...-_-...พันจี...นายกำลังจะเดินเข้าร้านเกมเหอ"

เปลี่ยนเรื่องพูดได้แบบเนียนเหมือนลีพันจีเมื่อครู่ ฉันถามพลางชี้
ร้านเกมตรงหน้าเราสองคน...-_-...-_-...

"ฮือ...เธออย่าเข้าไปล่ะ..."

"-_- เข้าไปสิ ท่าไม...นายกำลังจะเข้าไปข้างในไม่ใช่เหอ"

"เพราะเธอ ฉันถึงไม่เข้าไปไง"

"...=_=^...=_=^"

"อย่าเข้าไปเลยนะ..."

ลีพันจีดึงมือฉันและออกแรงบีบจนแน่น เจ็บจัง TTATT

"อ้าว พันจีมาแล้วหรือ"

○_○...○_○...กลุ่มเด็กอาชีวะทยอยเดินขึ้นบันไดมาจากห้องใต้ดิน

○_○

รวมทั้ง...อินจินโฮด้วย -,-

"เฮ้...ทำไมไม่เข้าไปข้างใน"

อีก...อินจินโฮถาม =_∧ พลังหรือตาจ้องมองมาทางฉันอีกแล้ว
=_∧ หน้าตาก็หล่อคล้ายไซออนฮาอยู่หรือ แต่ทำไมหมอนี่ค่อยแต่จะ
จ้องหาเรื่องฉันอยู่เรื่อย...TT^TT...ฮึ๊ก

"ย้ายจุกบาน...ไปกันเถอะ"

ลีพันจีทำเหมือนมองไม่เห็นอินจินโฮและดึงมือฉันพาเดินหนี _-∧
แต่ว่าไงนะ จุกบานนั่นหรือ =_∧...=_∧

"นี่...เธอมาจริงนะ บอกว่าอีกสองวันก็จะกลับ ตอนนี้อยู่ข้างใน...
จะไม่ไปเจอหนอยหรือ..."

เธอหรือ...หรือว่าหมายถึงอิมแฮชู... เธอมาจริงๆ ด้วย...แต่ทำไม
ต้องอยู่ในร้านเกมล่ะ...-,-,-...-,-,-...

"แกบ้ารีเปล่า... มองไม่เห็นนี่หรือ"

ลีพันจีทำหน้ามึน (หรือว่ายังแสบแก้วหูอยู่ล่ะ =_∧) และกาง
แผ่นป้ายบอกรักที่ฉีกขาดให้อินจินโฮดู

"อะไรกัน... แก้งชอบอิมแฮชูอยู่ไม่ใช่หรือ... งั้นจะมัวทำบื้ออะไร
อยู่ตรงนี้ล่ะ"

"ไ้อ้บ้าเอ๊ย..."

...บรรยายภาศเริ่มตึงเครียด... และฉันก็เริ่มรู้สึกตัวเองยิ่งเกลียด
อินจินโฮมากขึ้นทุกที --

"แกคิดถึงอิมแฮชูอยู่ไม่ใช่หรือ... ไปหาเธอสิ อย่าเพิ่งหนีไปไหน"

"มินฮวอน..."

ลีพันจีหันมาเรียกชื่อฉัน

"...อึม"

"อย่าฟังมัน... อุดหูซะ"

"...อือ...แต่ว่า...=_="

ขณะที่ฉันกำลังยกมือขึ้นอุดหูตัวเอง...ระหว่างนั้นก็ได้ยินเสียงตึงตึงดังมาจากบันไดทางขึ้นมาจากร้านเกม พวกเด็กเทคนิคสองสามคนวิ่งขึ้นมาและหยุดชะงักอยู่ตรงหน้าพวกเรา แต่ว่า... แว้ก =_^ ต้นเหตุที่ทำให้ฉันตกใจ...=_...=_ เพราะหนึ่งในกลุ่มที่ว่ามีแทคจูลที่ไม่เจอหน้ากันมานานรวมอยู่ด้วย ๐_๐...๐_๐... (แต่เหมือนหมอนั้นยังมองไม่เห็นฉัน) และอีกอย่างหนึ่งที่ทำให้ฉันไม่ยกมือขึ้นอุดหู...ตอนนี้ได้ยินเสียงเหมือนมีใครอีกคนกำลังเดินขึ้นมาจากบันได

103

...ตึกๆ...

เสียงย่ำเท้าแปลกๆ ยังดังก้องอยู่ในโสตประสาท เสียงนั้นเริ่มใกล้เข้ามาทุกขณะ ส่วนลิฟต์ยี่สิบหนึ่งซึ่งที่อไม่พูดไม่จา จนในที่สุด...เธอก็มาปรากฏตัวอยู่ตรงหน้าเรา...อิม...แฮซุ...? เธอไม่ได้สวยเฉี่ยวแบบอินโซจินไม่ได้หน้าอ้วนน่าเกลียดเหมือนฮวังโซฮยอง...-_-...แต่เธอสวยหวานน่ารัก... ดูบริสุทธิ์เหมือนขนมพายฝ้ายสีชมพูอ่อน... เวลาเธอยิ้มก็ดูสวยมาก...

"พันจี..."

๐_๐...๐_๐...อิมแฮซุเรียกชื่อลิฟต์พันจีและตรงเข้ามาสวมกอดโดยไม่ลังเล ใบหน้าเธอฝังแน่นอยู่ที่อกของลิฟต์พันจี ฉันรู้สึกเหมือนเธอเป็นคนที่คุณเคย... ผู้หญิงคนนี้...หรือว่าเราจะเคยเจอกันมาก่อนนะ

"ลิฟต์พันจี...พันจีจ๋า...ฉันคิดถึงนาย...คิดถึงแต่นายคนเดียวเท่านั้น..."

อิมแฮซุพูดด้วยน้ำเสียงสิ้นเครือ...

"...ถอยออกไป"

น้ำเสียงต่ำแข็งกระด้างของลิฟต์พันจี... ทางฝั่งกลุ่มของเด็กเทคนิคซึ่งหนึ่งในนั้นมีคิมฮาร์ยีนขมวดคิ้วอยู่ด้วยและกำลังจ้องมองมาทางนี้ อิมแฮซุ...ผู้หญิงที่บอกเลิกกับลิฟต์พันจีก่อนไปญี่ปุ่น ผู้หญิงใจโลเลเปลี่ยนใจ

ไปหาคิมฮารีและทำให้ลีพันจีเจ็บปวด... แต่ว่าตอนนี้...ทำไม...ลีพันจี
สะบัดมือเธอออกจากตัวล่ะ

"พันจี... ทำไม...นายไม่คิดถึงฉันหรือ หรือว่าโกรธที่ฉันมาหา
นายช้า..."

"เธอเป็นใคร... พูดอะไร ฉันไม่ได้ยิน"

"แฮซูไง... แฮซู คนที่นายเคยรัก..."

"ฉันไม่ได้ยิน..."

ไม่ได้ยินหรือ TATT ในสถานการณ์น่าอึดอัดแบบนี้ทำไมฉันยังนึก
เป็นห่วงประสิทธิภาพในการได้ยินของหมอนั้น...T_T T_T และตอนนั้น
เอง...ลีพันจีกัดฟันกรอดและพูดออกมาว่า...

"เพราะฉันฟังแต่เสียงของมินฮวอน...เธอพูดอะไร ฉันฟังไม่รู้
เรื่อง..."

ตอนนั้นอิมแฮซูยอมถอยออกห่างจากลีพันจีและเงยหน้าขึ้นมามอง
ทางฉัน แวตตาใสของเธอมีน้ำตาคลออยู่เต็มหน่วย...และน้ำตาก็ไหล
ออกมาทีละหยด...

"เธอ...เป็นใคร..."

"ฉันหรือ..."

-- ถ้าเธอหมายถึงฉัน... ฉันก็เป็นลูกสาวคนโตของตระกูล พ่อแม่อ
ยังมีชีวิตอยู่ครบ แล้วก็พี่น้องชายสุดหล่อที่บ้าคลั่งการ์ตูนโบโนะหนึ่งคน
...-, -...-, -...

"ก็เป็นเพื่อนผู้หญิงของพันจีนะสิ..."

-- เาเป็นว่าแนะนำตัวแบบคร่าวๆ แล้วกัน

"เพื่อนผู้หญิง?... เพื่อน?... ก็แค่เพื่อนเฉยๆ ไซม์ย"

-- อิมแฮซู...ผู้หญิงอย่างเธอร้ายกาจไม่ใช่เล่นสะะ

"=_=^...เปล่า ไม่ใช่เพื่อนเฉยๆ"

จะพูดยังไงดีล่ะ...

"ภรรยา"

"-- เอ๊ะ พันจี..."

"ภรรยาในอนาคต"

"...ใช่ ฉันเป็น...ภรรยาของเขา"

ฉันยอมรับหน้าตาเฉย

"...โกหก ยอมรับมาเถอะนะว่าเธอโกหก"

อะไร --^ ออย่าบอกนะว่าเธอหึง...--^--^...สิพี่จี้ลากฉันออกไป
โดยไม่พูดอะไรอีก และเดินค่อมเลี้ยวเข้าซอยทางไปโรงเรียนอาชีวะ แวบ
หนึ่งที่ฉันเหลือวมองข้างหลัง...อิมแฮซูกำลังเดินไปหยุดอยู่ข้างคิมฮารี...
อย่างนี่นี่เอง...ผู้หญิงเฮงชวย... ให้ตายสิ ==^ ==^...เธอหลายใจจริงๆ
ด้วย พวกบ้าผู้ชาย...ขัยปุ้ยฝ้ายสีชมพู --

อีก...ว้าย...ดันแผลอสบตากับซิมแทจินเข้า == ฮึ้ย ยังมีหน้ามา
ยืมให้ฉันอีก ยังไม่เลิกตื้ออีกเหอเนี่ย... น่ารำคาญชะมัด --^ (แต่รัง
กลบเกลื่อนความดีใจ ==^)

"เอ่อ...พันจี้... ว่าแต่...นี่มันทางไปโรงเรียนอาชีวะไม่ใช่เหอ...
พะ...พันจี้..."

"..."

ฉันค่อยๆ เกาะมือข้างที่สิพันจี้จับอยู่ออก สิพันจี้...นายยังจำ...และ
ยังลืมเธอไม่ได้ใช่ไหม ถ้าจริงอย่างที่ปากนายพูดว่าไม่รู้จักเธอ...นายลืม
อิมแฮซุแล้ว...ฉันคงไม่รู้สิักห้วนใจแบบนี้ อีกอย่างดวงตาทั้งสองข้างของนาย
ก็คงจะไม่สิ้นคลอนแบบนั้น...

104

หน้าบ้าน

ขนาดบอกว่าไม่เป็นไรแต่สิพันจี้ก็ยังตื้อตึงที่จะมาส่งฉันให้ถึงบ้าน
...เหมือนต้องการจะตอกย้ำนิสัยหัวรั้นของตัวเอง

"ถึงแล้ว...นายตุตหมึก -.,-"

"อยากตายเหอ... รีบเข้าบ้านซะ ดูสิ นหนาวจนไหล่เหี่ยวแล้ว"

ไหล่เหี่ยว? สิพันจี้...ความเชี่ยวชาญเรื่องคิดคำใหม่ๆ ของนายนี่

//

น่านับถือชะมัด ฟังแล้วอยากจะร้องไห้ --

"กลับก่อนนะ~"

"อ้อ...อ้อ... พันจีเดี๋ยวก่อน เาานี้ติดไปด้วย..."

ฉันถอดชุดพละที่สวมอยู่ออกและพันคอให้ลีพันจี...

"...ชาย...หน้าชิบ..."

"อย่าหน้าบางหน่อยเลยน่า... ห่วงสุขภาพตัวเองเถอะ --"

"บอกให้รีบเข้าบ้านไป ไหล่หดแล้ว"

"เมื่อก็บอกว่าไหล่เหี่ยว --"

"พຽງนี้ไม่ไปหาที่หลังโรงเรียนนะ มีนัดสังสรรค์กับรุ่นน้อง"

=_ ^ พอโดนดักคอก็รีบเปลี่ยนเรื่องพูดเลยนะ

"=_ ^ รู้แล้ว... งั้นบ้ายบาย..."

"อืม..."

"อา...!!! คือว่า...=_...พันจี..."

ลีพันจีหันหลังกำลังจะเดินออกไปและหันหน้าขวับมามองทางฉัน
อีกครั้ง... โอว พระเจ้า...เผยให้เห็นคางเรียวบางอันหล่อเหลา TTATT

"นาย...TTATT...ห้ามไปนะ"

"ถ้าไม่กลับ แล้วจะให้นอนที่ไหน..."

=_ =...แกลังโง่หรือเปล่า =_ = นายใช้สมองส่วนไหนคิดเนีย...=_ ^

"อย่าไปนะ...=_ ^...อย่าไปหาอิมแฮซู"

"...งั้นก่อนถึงพຽງนี้อยู่ติดตัวฉันให้ตลอดสิ แล้วฉันจะไม่ไป..."

"เอ๊ะ...-_-..."

ลีพันจีบอกพลางเอาบ้ายบอกรักที่ฉันเขียนว่า 'รักนะ พันจี' ขึ้น
ส่งให้ -.-,

"แหะๆ...-.-...ก็ได้ เป็นอันว่าฉันเชื่อใจนาย โอเค >.<"

"งั้นจะไปจริงๆ แล้วนะ"

"อ้อ... ก็รีบไปๆ ชะทีลี -.-"

=_ = ลีพันจีเงยหน้ามองฉันนิ่ง พอเห็นท่าไม่ดีฉันก็รีบแผ่นเข้าบ้าน
ทันที...-_- ... ห้าทุ่มกว่าแล้ว...มีสายโทรเข้าจาก =_ =

- เพื่อนเลว!!! ฮึก...TAT รู้มั้ยว่าฉันเดินหาเธออยู่ในโรงเรียนอาชีวะตั้งนาน!!!

"ขอโทษ...TT_TT...ก็พันจี่นะดิ"

- พันจี่ทำไม!!! TT^TT

"ไม่สิ จริงๆ แล้วไม่ใช่เพราะพันจี่...เพราะอิมแฮชู่ต่างหาก เอะ"

- อิมแฮชู่?

"อิมแฮชู่ -_-"

- เธอเป็นใคร

"ไม่รู้ ช่างเถอะ...=_=^ ว่าแต่...เรื่องอุนฮาล่ะชู่ยูน"

- อ้อ...

"เฮ้อ...อย่าพูดถึงมันเลยนะ..."

เพราะตอนนี้รู้สึกว่ามีปัญหาของฉันมันแรงกว่าฉันว่าเธอเยอะ...-_-...-_-...

เรื่องของเธอก็แล้วแต่จะคิดละกัน -_- เพราะยังไม่มิตรภาพของเราสองคนก็เริ่มถดถอยลงทุกทีไม่ใช่เหรอ...-_-...-_-...

วันต่อมา

ว้าย...TT_TT...ตอนเข้าตึ้นขึ้นมาก็เห็นตาตัวเองแดงก่ำ สงสัยร้องให้ตอนนอนเพราะฝันถึงหมอนั่น...TT_TT...อิมแฮชู่ ทำไมเธอถึงมาทำลายความฝันของฉันและแย่งชิงลิพันจี่ไปต่อหน้าต่อตา...TT^TT...TT^TT... ดูสิฉันร้องไห้สะอื้นยกใหญ่...T_T T_T T_T...

...ที่โรงเรียน ถึงชั่วโมงที่ฉันกับชู่ยูนจะนั่งจับเข้าคุยปรับทุกข์สุขกันอย่างสนุกสนาน...

"อะไรนะ จริงเหรอ เมื่อวานอุนฮา..."

"อ้อ พอดวงสายจากเธอก็มีข้อความส่งมาทันที บอกให้มองออกไปนอกหน้าต่าง..."

"แล้วไงต่อ เธอเห็นอะไร >.,< อุนฮามาเหรอ"

"นั่งอยู่หน้าบ้านฉัน เล่นอยู่กับบงกุข้างบ้าน...-_-...-_-..."

"บงกุ? -_-"

"อ้อ...ลูกหมาของคนข้างบ้านนะ --"

"นี่ --O-- ออกมาเจอคุณฮาตักครั้งแรกอะนะ ปล่อยให้เป็นแบบนี้จะ
ยิ่งแย่งเรื่องๆ "ไม่ใช่เหรอ..."

"ฮาวอน... ถ้าให้เจอกัน...ฉันคงทำใจไม่ได้หรอก เหมือนมันยังมี
อะไรคาใจอยู่... ฉันไม่อยากทำร้ายจิตใจคุณฮา..."

...เพราะตั้งแต่แรกชูยูนทุ่มเทใจให้โชยูนฮาถึงขนาดนั้น...ถึงได้
ลิ่งเลใจอยู่แบบนี้...

"นี่...มีคนมารอพบเธออยู่หน้าโรงเรียน"

"ใครมาหาฮาวอนเหรอ =_=^"

"ไม่รู้...เพิ่งเคยเห็นหน้าครั้งแรก"

...หรือว่าลีพันจี --,--...--,--...

"ขอบใจนะหัวหน้าห้อง...-- นี่ ชูยูนไปกับฉันนะ..."

"คนกำลังเศร้าอยู่นะ ฮาวอน...ฉันอยากอยู่คนเดียว..."

เซอะ =_= เสสร์วังรีเปล่า =_=^ ...ไม่มีทางเลือก ฉันไปคนเดียว
ก็ได้...

"ชูยูน!!! ถ้าฉันกลับมาช้า ช่วยบอกให้ที่ว่าอยู่ห้องพยาบาล >.,<!!"

หน้าโรงเรียน

เห็นผู้หญิงคนหนึ่งยืนอยู่ --

"ไม่ใช่...เธอไม่ใช่ผู้หญิงธรรมดา =_= ยัยปุยฝ้าย...=_+...สี่ชมพู
...=_+ ไม่อยากจะทำตัวตัวเองเลย อิมแฮซุสุดสวย...=_+...มาหาฉันมีธุระ
อะไร ฉันเดินออกไปอย่างเก๋ๆ กังๆ"

"ฮาวอน หัวดี"

"=_=^...อ้อ"

อิมแฮซุ สีหน้าเธอดูสดใสเป็นมิตรมากกว่าเมื่อวาน =_=^
ยัยปุยฝ้ายหลายใจ...=_=^...=_=^

"=_=^ มาที่นี้ได้ยังไง..."

"อ้อ...ก่อนจะย้ายไปญี่ปุ่นฉันเคยอยู่ที่นี้มาก่อน แวะมาเล่นที่